

Sygn. akt VI U 1540/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2024 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Karolina Chudzinska

Protokolant – stażysta Martyna Słowińska

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2024 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 9 sierpnia 2023 r., znak:(...)

w sprawie: A. M.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rekompensatę

1. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. M. prawo do rekompensaty.
2. Zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.
3. Stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sędzia Karolina Chudzinska

Sygn. akt VI U 1540/23

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 sierpnia 2023r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. nie przyznał ubezpieczonemu A. M. prawa do rekompensaty, powołując się na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2022r., poz. 504 ze zm.) i ustawy z dnia 19 grudnia 2019r. o emeryturach pomostowych (tekst jednolity Dz.U. z 2022r., poz. 1340 ze zm.).

W uzasadnieniu decyzji wskazano, że ubezpieczony nie spełnia wszystkich warunków niezbędnych do przyznania żądanej rekompensaty, ponieważ nie udowodnił w wymaganym okresie co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych - ZUS uwzględnił ubezpieczonemu do okresu pracy w warunkach szczególnych łącznie 9 lat 9 miesięcy i 12 dni (od 20.10.1995r. do 31.07.2004r. i od 01.01.2008r. do 31.12.2008r.).

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony, domagając się jej zmiany i przyznania żadanego świadczenia, bowiem spełnia wszystkie warunki niezbędne do jego przyznania, w szczególności posiada wymagany okres pracy w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc, że ubezpieczony nie przedstawił właściwie sporządzonego świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych – ubezpieczonemu, który posiada na dzień 31 grudnia 2008r. co najmniej 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przysługuje prawo do rekompensaty.

Kwestią sporną w przedmiotowej sprawie było ustalenie, czy ubezpieczony spełnia warunek wymaganego czasu pracy w warunkach szczególnych, niezbędny do uzyskania rekompensaty.

W celu rozstrzygnięcia powyższej kwestii Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe, w tym zapoznał się z dokumentami zgromadzonymi w aktach rentowych i dokumentacji pracowniczej, a także przesłuchał ubezpieczonego i świadka : A. L. (nagranie z rozprawy z dnia 15.02.2024r.).

Po przeanalizowaniu wspomnianego wyżej materiału dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza twierdzenia ubezpieczonego dotyczące posiadania wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Jak wynika bowiem ze wspomnianych wyżej dowodów, ubezpieczony był zatrudniony na cały etat w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w B. w okresie od 10 czerwca 1986r. do 31 grudnia 1991r. Zajmował stanowisko kierowcy a następnie kierowcy – operatora samochodów specjalistycznych. Od 1 stycznia 1992r. ubezpieczony został zatrudniony w Zakładzie (...) w M. na cały etat, jako kierowca, operator samochodu do przeczyszczania kanalizacji. Ubezpieczony u powyższych pracodawców jeździł wyłącznie pojazdami o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony przewożąc ziemię, kamień, asfalt a gdy była taka potrzeba jeździł pojazdem specjalistycznym o ciężarze całkowity powyżej 3,5 tony służącym do przeczyszczania kanalizacji, który obsługiwał. Ubezpieczony nie korzystał z urlopów bezpłatnych, nie miał też dłuższych zwolnień lekarskich.

Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego oraz świadka, albowiem były one spójne, logiczne i potwierdzone dodatkowo przez złożone do akt dokumenty. Ponadto należy zaznaczyć, iż świadek był osobą obcą dla ubezpieczonego, zatem nie był bezpośrednio zainteresowany wynikiem sprawy, a złożone zeznania opierał na własnych spostrzeżeniach.

Wspomniane wyżej dowody wskazują, że podczas zatrudnienia u powyższych pracodawców ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych, taką samą , jak w okresach uwzględnionych przez organ rentowy, tj. pracę określoną w wykazie A dziale VIII pod poz. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, co po uwzględnieniu okresu pracy w warunkach szczególnych uznanego przez ZUS, daje znacznie ponad wymagane 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że ubezpieczony spełnia wszystkie warunki niezbędne do przyznania rekompensaty , dlatego też Sąd zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, jak w pkt 1 wyroku.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że przedstawione ZUS-owi dokumenty były niewystarczające, a istniejące wątpliwości mogły zostać wyjaśnione dopiero w toku postępowania sądowego, Sąd w pkt 3 wyroku stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za niewyjaśnienie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

O kosztach orzeczono w myśl art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sędzia Karolina Chudzinska